

3. EÜ artiklitega 43 ja 56 ei ole vastuolus liikmesriigi õigus, mis sätestab, et iga mahaarvamine, mida välismaalt dividendide saanud residendist äriühing teeb seoses välismaal makstud maksuga, vähendab ettevõtte tulumaksu summat, millest ta võib tasumisele kuuluva ettevõtte tulumaksu avansilise makse maha arvata.

EÜ artikliga 43 on vastuolus liikmesriigi õigus, mis võimaldab residendist äriühingul residendist tütarettevõtjale üle kanda ettevõtte tulumaksu avansilise makse summat, mida ei saa maha arvata esimesena nimetatud äriühingu tasumisele kuuluvast jooksva majandusaasta või eelmise või tulevase majandusaasta ettevõtte tulumaksust, et need tütarettevõtjad võiksid selle maha arvata nende poolt tasumisele kuuluvast ettevõtte tulumaksust, kuid mis ei võimalda residendist äriühingul nimetatud summat üle kanda oma mitteresidendist tütarettevõtjatele, kuigi viimased on kohustatud selles liikmesriigis seal teenitud kasumilt maksu maksma.

4. EÜ artiklitega 43 ja 56 on vastuolus liikmesriigi õigus, mis vabastades ettevõtte tulumaksu avansilise makse tasumisest residendist äriühinguid, kes maksavad oma aktsionäridele edasi nende poolt samast liikmesriigist saadud dividendide, annab residendist äriühingutele, kes maksavad oma aktsionäridele edasi nende poolt välismaalt saadud dividendide, õiguse kohaldada süsteemi, mis võimaldab neil ettevõtte tulumaksu avansilise makse tagasi saada, kuid mis esiteks kohustab neid äriühinguid maksma nimetatud avansilise makse ja nõudma hiljem selle tagastamist, ja teiseks ei näe nendele aktsionäridele ette maksu ümberarvutuse võimalust, samas kui aktsionäridel tekib see õigus siis, kui dividendide jagav residendist äriühing saab ise dividendide samast liikmesriigist.

5. EÜ artikli 57 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kui enne 31. detsembrist 1993 võttis liikmesriik vastu õigusnormi, mis sisaldas EÜ artikliga 56 keelatud piiranguid kapitali liikumisele kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest ja kes pärast seda kuupäeva võtab vastu õigusnorme, mis samuti sisaldavad piirangut nimetatud liikumisele ja mis on sisuliselt identsed eelnevalt kehtinud õigusnormidega või mis vähendavad või tühistavad eelnevalt kehtinud õigusnormides sätestatud ühenduse õiguste ja vabaduste teostamise piirangu, siis ei ole viimati nimetatud õigusnormide kohaldamine kolmandatele riikidele EÜ artikliga 56 vastuolus, kui need kohalduvad kapitali liikumisele, mis on seotud otseinvesteeringutega — kaasa arvatud investeeringud kinnisvarasse —, asutamise, finantsteenuste osutamisega või väärtpaperite lubamisega kapitaliturgudele. Selles mõttes ei saa otseinvesteeringutena käsitleda osalust äriühingus, mida ei omandata eesmärgiga luua või säilitada püsivaid ja otseseid majanduslikke sidemeid aktsionäri ja sellise äriühingu vahel, ja mis ei võimalda aktsionäril reaalselt osa võtta äriühingu juhtimisest või selle kontrollimisest.

6. Asjakohase ühenduse õiguse puudumisel tuleb iga liikmesriigi sisetise õiguskorraga kindlaks määrata pädevad kohtud ja vastavate hagide menetlemise kord, tagades õigussubjektidele ühenduse õigusega antud õiguste kaitse, sealhulgas kahjustatud isikute poolt siseriiklikule kohtule esitatavate hagide kvalifikatsiooni. Liikmesriigid peavad ka tagama, et õigussubjektidel oleks reaalselt kasutatav õiguskaitsevahend, mis võimaldaks neil tagasi nõuda alusetult sissenõutud maksu ja summat, mis on asjassepuutuvale liikmesriigile makstud või tema poolt kinni peetud otseses seoses nimetatud maksuga. Mis puutub liikmesriigi poolt ühenduse õiguse rikkumise

sega isikule tekitatud muudesse kahjudesse, siis on liikmesriik kohustatud nimetatud kahju eraõiguslikele isikutele hüvitama 5. märtsil 1996 liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: *Braserie du Pêcheur ja Factortame* tehtud otsuse punktis 51 sätestatud tingimustel, ilma et see välistaks liikmesriigi vastutuse liikmesriigi õiguse alusel vähem piiravatel tingimustel.

(¹) ELT C 6, 8.1.2005.

Euroopa Kohtu (teine koda) 23. novembri 2006. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-486/04) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Projektide keskkonnamõju hindamine — Jäätmete taaskasutamine — Jäätmetest saadud kütuse ja biomassi põletamise teel elektrienergia tootmise rajatis Massafra (Taranto) — Direktiivid 75/442/EMÜ ja 85/337/EMÜ)

(2006/C 331/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: M. van Beek, keda abistasid advokaadid F. Louis ja A. Capobianco)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindaja: I. M. Braguglia, keda abistasid *avvocato dello Stato* M. Fiorilli ja *avvocato dello Stato* G. Fiengo)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/33/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 175, lk 40), mida on muudetud nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiviga 97/11/EÜ (EÜT L 73, lk 5) — Jäätmetest saadud kütuse ja biomassi põletamise teel elektrienergia tootmise rajatis Massafra (Taranto)

Resolutiivosa

1. — Kuna Itaalia Vabariik on jätnud läbi viimata keskkonnamõju hindamise menetluse Massafra asuva jäätmetest saadud kütuse ja biomassi põletamise rajatise puhul, mille päevavõimsus on üle 100 tonni ja mis kuulub nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/33/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (mida on muudetud nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiviga 97/11/EÜ) I lisa punktis 10 nimetatud rajatiste hulka,

— kuna Itaalia Vabariik on vastu võtnud ministrite nõukogu esimehe 3. septembri 1999. aasta dekreeedi pealkirjaga “22. veebruaril 1994. aasta seaduse nr 146 keskkonnamõju hindamise kohta artikli 40 lõike 1 rakendusakti muutmise ja täiendamise akt” artikli 3 lõike 1, millega muudeti vabariigi presidendi 12. aprilli 1996. aasta dekreeedi pealkirjaga “22. veebruaril 1994. aasta seaduse nr 146 keskkonnamõju hindamise kohta artikli 40 lõike 1 rakendusakt” A lisa punkte i ja l, ning mis võimaldab direktiivi 85/337 (mida on muudetud direktiiviga 97/11) I lisa kohaldamisalasse kuuluvate ohtlike jäätmete ja tavajäätmete taaskasutamise projektide puhul, mille päevavõimsus on üle 100 tonni, jätta läbi viimata keskkonnamõju hindamise menetluse, mis on ette nähtud selle direktiivi artikli 2 lõikes 1 ja artikli 4 lõikes 1 ja

— kuna Itaalia Vabariik on vastu võtnud ministrite nõukogu esimehe 3. septembri 1999. aasta dekreeedi artikli 3 lõike 1, mis kehtestab sobimatu tingimuse selleks, et teha kindlaks, kas direktiivi 85/337, mida on muudetud direktiiviga 97/11, II lisas nimetatud projekti keskkonnamõju tuleb hinnata, kuna selle tingimuse tõttu võib mõne olulise keskkonnamõjuga projekti mõju jääda hindamata,

siis on Itaalia Vabariik rikkunud kõnesoleva direktiivi artikli 2 lõikest 1 ning artikli 4 lõigetest 1, 2 ja 3 tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

(¹) ELT C 31, 5.2.2005.

**Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. novembri 2006. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden'i (Madalmaad) eelotsuse-
taotlus) — Staatssecretaris van Financiën versus
Joustra, B. F**

(Kohtuasi C-5/05) (¹)

(Maksusätted — Õigusaktide ühtlustamine — Direktiiv 92/12/EMÜ — Aktsiis — Vein — Artiklid 7-10 — Selle liikmesriigi määratlemine, kellel on õigus võtta aktsiise — Füüsilise isiku poolt enda ja teiste füüsiliste isikute tarbeks omandamine — Transpordiettevõtja teostatav vedu teise liikmesriiki — Sihtliikmesriigi kohaldatav kord)

(2006/C 331/10)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Staatssecretaris van Financiën

Kostjad: Joustra, B. F

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Hoge Raad der Nederlanden — Nõukogu 25. veebruaril 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EÜT L 76, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179) artiklite 7, 8 ja 9 tõlgendamine — Ühes liikmesriigis teise liikmesriigi kodanike poolt tulundusliku eesmärgiga ostetud vein, mida veab teise liikmesriigi ettevõtte — Esimeses liikmesriigis tasutud aktsiis

Resolutiivosa

Nõukogu 25. veebruaril 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta, mida on muudetud nõukogu 14. detsembri 1992. aasta direktiiviga 92/108/EMÜ, tuleb tõlgendada nii, et kui, nagu põhikohtuasjas, füüsiline isik, kes ei tegutses kutsealasel ja tulu saamise eesmärgil, omandab esimeses liikmesriigis enda ja teiste füüsiliste isikute tarbeks aktsiisiga maksustatavat kaupa, mis on selles liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatud ja laseb selle oma nimel lähendada teise liikmesriiki selles teises riigis asuval transpordiettevõtjal, kohaldatakse direktiivi artiklit 7, mitte selle artiklit 8, selliselt, et aktsiisi võetakse ka selles samas teises riigis. Nimetatud direktiivi artikli 7 lõike 6 kohaselt makstakse sellisel juhul esimeses riigis tasutud aktsiis vastavalt direktiivi artikli 22 lõikele 3 tagasi.

(¹) ELT C 69, 19.3.2005.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 30. novembri 2006. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-32/05) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 2000/60/EÜ — Ülevõtmismeetmetest teatamata jätmine — Kohustus võtta siseriiklikku õiguskorda vastu raamseadus — Puudumine — Artikli 2, artikli 7 lõike 2 ja artikli 14 mittemtäielik ülevõtmine või ülevõtmata jätmine)

(2006/C 331/11)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: S. Pardo Quintillán ja J. Hottiaux)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindajad: S. Schreiner ja advokaat P. Kinsch)